

Bergbeklimmen in Frankrijk

Nog wat foto's van een bergbeklimming tijdens onze vakantie in Frankrijk; Om het luie vakantieweet er wat uit te werken besloten Twan, Wisse en ik een tocht naar de top van een berg van bijna 3200 meter te maken.

[Begin pagina](#)
[English page](#)
[Engelum](#)
[Geschiedenis](#)
[Dorpsfoto's](#)
[Kerkklokken](#)
[Bewoners](#)
[Dorpsbelang](#)
[Verenigingen](#)
[Jeugdclub](#)
[De oude doos](#)
[Woningaanbod](#)
[Sponsors](#)
[K.v.Sla Raak](#)
[Museum](#)
[Fietsroute](#)
[Links](#)
[Archief](#)
[Redactie](#)
[E-mail](#)
[Gastenboek](#)

Dit betekende zo'n 35 km lopen waarbij we 1300 meter moesten stijgen en dus ook weer dalen. De jongens liepen zonder enige moeite omhoog, ik realiseerde me voor de zoveelste keer in mijn leven dat ik toch echt moest stoppen met roken.

Bijna boven passeerden we via een bergpas de grens met Italië. Daarna nog 150 meter stijl klauteren over los gesteente naar de top. Daar werden we beloond met een ongelooflijk mooi uitzicht. De top was echter zeer smal bemeten en de enorme afgrond aan de andere kant van de berg gaf mij zulke duizelingen dat ik snel mijn weg naar beneden aanvaarde.

De afdaling was bijna zwaarder dan de beklimming, je knieën gaan knikken en je benen gaan zwabberen. Zeven uur na de start van onze wandeling liepen we het dorpje binnen waar we begonnen waren. Moe maar voldaan!

De daarop volgende vakantieweek heb ik vanwege ernstige spierpijnen geen enkele activiteiten meer ondernomen. De jongens waren diezelfde avond alweer aan het voetballen....

En dat waren dan de laatste zomervakantie foto's. Maar we zijn ook heel benieuwd naar uw eventuele wintersport foto's. U kunt ze, met een kleine uitleg, mailen naar engelum@chello.nl dan maken wij er een leuk verslag van.

[<<Terug](#)